

PIENĒMTIE TEKSTI

Pagaidu versija

P8_TA-PROV(2017)0487

2017. gada ziņojums par ES pilsonību: pilsoņu tiesību stiprināšana demokrātisku pārmaiņu Savienībā

Eiropas Parlamenta 2017. gada 12. decembra rezolūcija par 2017. gada ziņojumu par ES pilsonību: pilsoņu tiesību stiprināšana demokrātisku pārmaiņu Savienībā (2017/2069(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 24. janvāra ziņojumu par ES pilsonību „Pilsoņu tiesību stiprināšana demokrātisku pārmaiņu Savienībā” (COM(2017)0030),
- ņemot vērā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 25. pantu sagatavoto 2017. gada 24. janvāra Komisijas ziņojumu par 2013.–2016. gadā panākto virzībā uz reālu ES pilsonību (COM(2017)0032),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gadā rīkotās sabiedriskās apspriešanas par ES pilsonību rezultātus un 2015. gada Eiropas barometra aptauju par vēlēšanu tiesībām un pilsonību rezultātus,
- ņemot vērā Vispārējo Cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 6. un 9.–12. pantu, LESD 18.–25. pantu un ES Pamattiesību hartas 11., 21. un 39.–46. pantu,
- ņemot vērā tiesiskuma ievērošanu, kas noteikta LES 2. pantā,
- ņemot vērā LES 3. panta 2. punktu, kurā noteiktas personu tiesības brīvi pārvietoties,
- ņemot vērā ES Pamattiesību hartas 44. pantā noteiktās tiesības iesniegt lūgumrakstu,
- ņemot vērā LESD 165. pantu,
- ņemot vērā LESD 227. pantā noteiktās tiesības iesniegt lūgumrakstu,
- ņemot vērā Protokolu Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa

piemērošanu,

- ņemot vērā Padomes 2017. gada 29. februāra secinājumus par vienotā tirgus stratēģiju¹ un jo īpaši dokumentu par 2015. gada 18. septembrī Lisabonā rīkotās *SOLVIT* centru neoficiālās sanāksmes rezultātiem²,
- ņemot vērā 2014. gada 12. marta rezolūciju par 2013. gada ziņojumu par ES pilsonību: „ES pilsoņi — jūsu tiesības, jūsu nākotne”³,
- ņemot vērā 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par mācīšanos par ES skolā⁴,
- ņemot vērā 2016. gada 6. oktobra rezolūciju par Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību — 2014. gada pārskats⁵,
- ņemot vērā 2017. gada 2. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par adopcijas pārrobežu aspektiem⁶,
- ņemot vērā 2017. gada 2. marta rezolūciju⁷ par programmas „Eiropa pilsoņiem” īstenošanu,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes regulai par jurisdikciju, lēmumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par bērnu starptautisko nolaupīšanu (pārstrādāta redakcija) (COM(2016)0411),
- ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu par tā darba grupas bērnu labklājības jautājumos darbību⁸ un jo īpaši tajā paustos secinājumus,
- ņemot vērā 2016. gada 15. decembra rezolūciju par Lūgumrakstu komitejas darbību 2015. gadā⁹,
- ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas 2017. gada 23. marta atzinumu¹⁰ un Konstitucionālo jautājumu komitejas 2017. gada 1. jūnija atzinumu¹¹ attiecībā uz Komisijas ziņojumu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību 2015. gadā,
- ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas 2016. un 2017. gadā rīkotās uzklauššanas un jo īpaši 2017. gada 11. maija kopīgo atklāto uzklauššanu „ES pilsoņu situācija un tiesības Apvienotajā Karalistē”, ko kopīgi rīkoja LIBE, PETI un EMPL komiteja, 2016. gada 11. oktobra atklāto uzklauššanu „Šķēršļi ES pilsoņu brīvībai pārvietoties un strādāt iekšējā tirgū”, 2017. gada 4. maija atklāto uzklauššanu „Diskriminācijas novēršana un minoritāšu aizsardzība” un Komisijas Tiesiskuma un patērētāju ģenerāldirektorāta un

¹ Padomes dokuments 6622/16.

² Padomes dokuments 14268/15.

³ OV C 378, 9.11.2017., 146. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0106.

⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0385.

⁶ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0013.

⁷ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0063.

⁸ PE 601.177v04-00.

⁹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0512.

¹⁰ PE 597.698v03-00. Skat. arī ziņojumu A8-0265/2017.

¹¹ PE 603.107v02-00. Skat. arī ziņojumu A8-0265/2017.

Eiropas Parlamenta LIBE, PETI, AFCO un JURI komitejas 2016. gada 15. martā rīkoto kopīgo atklāto uzklauššanu „Savienības pilsonība praksē”, un LIBE un PETI komitejas 2017. gada 29. jūnijā rīkoto kopīgo uzklauššanu par bezvalstniecību,

- ņemot vērā PETI komitejas uzklauššanu 2016. gada 23. februārī „ES Pamattiesību hartas jomas paplašināšana (51. pants)”, uzklauššanu 2016. gada 21. jūnijā „Pārredzamība un informācijas brīvība ES iestādēs” un uzklauššanu 2017. gada 22. jūnijā „Atjaunot iedzīvotāju paļāvību un uzticēšanos Eiropas projektam”, kā arī šajā sasaukumā rīkotās iepriekšējās uzklauššanas par tematiem „Tiesības iesniegt lūgumrakstu” (2015. gada 23. jūnijā) un „Eiropas pilsoņu iniciatīva” (2015. gada 26. februārī),
 - ņemot vērā Parlamenta Politikas departamenta C 2016. un 2017. gadā pasūtītos pētījumus pēc Lūgumrakstu komitejas pieprasījuma, proti, „Obstacles to the right of free movement and residence for EU citizens and their families” (Šķēršļi ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā), „Discrimination(s) as emerging from the petitions received” (Diskriminācijas gadījumi, kas izriet no saņemtajiem lūgumrakstiem), „The impact of Brexit in relation to the right to petition and on the competences, responsibilities and activities of the Committee on Petitions” (*Brexit* ietekme uz tiesībām iesniegt lūgumrakstus un uz Lūgumrakstu komitejas kompetenci, pienākumiem un darbībām) un „The protection role of the Committee on Petitions in the context of the implementation of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities” (Lūgumrakstu komitejas aizsardzības pienākumi saistībā ar ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām īstenošanu),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0385/2017),
- A. tā kā ES pilsonība un ar to saistītās tiesības sākotnēji tika ieviestas 1992. gadā ar Māstrihtas līgumu un tika pastiprinātas ar Lisabonas līgumu, kas stājās spēkā 2009. gada decembrī, kā arī ar ES Pamattiesību hartu;
- B. tā kā pilsonības īstenošana prasa visupirms garantēt un ļaut izmantot visas cilvēktiesības un jo īpaši ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības;
- C. tā kā, lai varētu patiesi izmantot tiesības un brīvības, kas izriet no ES pilsonības, būtiski svarīga ir holistiska pieeja, kas izstrādāta, lai sasniegtu ES Līgumos noteiktos mērķus, piemēram, pilnīgu nodarbinātību un sociālo progresu;
- D. tā kā ES pilsonību var iegūt tikai tad, ja ir iegūta dalībvalsts valstspiederība, ko reglamentē dalībvalstu tiesību akti; tā kā tajā pašā laikā ar to saistītās tiesības un pienākumi izriet no ES tiesību aktos noteiktā regulējuma un nav atkarīgi no dalībvalstīm; tā kā iepriekš minētā iemesla dēļ tāpat spēkā ir tas, ka dalībvalstis, tostarp to vietējās un reģionālās iestādes, nevar nepamatoti ierobežot šīs tiesības un pienākumus; tā kā saistībā ar iespējām iegūt valsts pilsonību dalībvalstīm būtu jāvadās pēc ES tiesību principiem, piemēram, proporcionalitātes un nediskriminācijas principa, kuri abi ir sīki skatīti ES Tiesas judikatūrā; tā kā saskaņā ar Līgumiem ES iestādēm ir vienlīdzīgi jāattiecas pret ikvienu ES pilsoni;

- E. tā kā ES iedzīvotāji paļaujas, ka dalībvalstis, tostarp to vietējās un reģionālās iestādes, piemēros gan Kopienas tiesību aktus, gan valsts tiesību aktus, un tas ir priekšnoteikums viņu no ES pilsonības izrietošo tiesību efektīvai īstenošanai;
- F. tā kā centieni veicināt ES pilsonību ir saistīti ar demokrātijas kvalitātes uzlabojumiem Savienībā, pamattiesību un pamatbrīvību izmantošanu praksē un iespēju ikvienam pilsonim tiešā veidā piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē;
- G. tā kā jebkādas vienpusējas izmaiņas dalībvalsts robežās ir vismaz LES 2. panta, 3. panta 2. punkta un 4. panta 2. punkta pārkāpums, kā arī apdraud visu no ES pilsonības izrietošo tiesību izmantošanu;
- H. tā kā ar Lisabonas līgumu ir nostiprinātas ES pilsonības neatņemamās tiesības un garantijas, kas cita starpā ietver brīvību ceļot, strādāt un mācīties citā dalībvalstī, piedalīties Eiropas politiskajā dzīvē, veicināt vienlīdzību un cieņu pret daudzveidību un tikt aizsargātiem pret diskrimināciju, jo īpaši diskrimināciju valstspiederības dēļ; tā kā pēdējās desmitgadēs arvien vairāk izmantojot tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā, ir izveidojušās jauktas ģimenes — bieži ar bērniem — ar atšķirīgu valstspiederību; tā kā, lai gan tā ir pozitīva tendence attiecībā uz ES pilsonības kā institūcijas konsolidāciju, tā arī nozīmē īpašas vajadzības un problēmas dažādās jomās, arī saistībā ar juridiskiem aspektiem;
- I. tā kā perspektīva, ka Apvienotā Karaliste izstāsies no ES (*Brexit*), ir uzsvērusi ES pilsonības tiesību svarīgumu un to izšķirīgo nozīmi miljonu ES pilsoņu ikdienas dzīvē un ir palielinājusī izpratni Eiropas Savienībā par iespējamo tiesību zaudēšanu, ko *Brexit* izraisīs abām pusēm, īpaši attiecībā uz tiem 3 miljoniem ES pilsoņu, kas dzīvo Apvienotajā Karalistē, un 1,2 miljoniem Apvienotās Karalistes pilsoņu, kas dzīvo ES;
- J. tā kā pēc notikumiem Apvienotajā Karalistē, bēgļu humanitārās krīzes, augstā bezdarba un nabadzības līmeņa un ksenofobijas un rasisma pieauguma Eiropas Savienībā ir mazinājušies uzticēšanās ES sistēmai un Eiropas projektam kopumā;
- K. tā kā tiesības uz pārvietošanās brīvību un to izmantošana ir svarīgs ES pilsonības elements un papildina citas ES iekšējā tirgus brīvības; tā kā Eiropas jaunieši sevišķi augstu vērtē pārvietošanās brīvību, kas ES pilsoņu vērtējumā atpazīstamības un popularitātes ziņā ir pozitīvākais ES sasniegums pēc miera nodrošināšanas;
- L. tā kā pārvietošanās brīvību un tās īstenošanu ir pārkāpušas vairākas dalībvalstis, kuras ir izraidījušas vai draudējušas izraidīt no savas teritorijas ES pilsoņus, kā ziņots vairākos lūgumrakstos;
- M. tā kā, kā liecina Komisijai un *SOLVIT* adresētie lūgumraksti un sūdzības, ES pilsoņi pamattiesību un pamatbrīvību izmantošanā saskaras ar ievērojamām grūtībām būtisku ekonomikas un nodarbinātības problēmu dēļ, ko saasinājuši dalībvalstu administratīvais slogs un birokrātija, kā arī dalībvalstu iestāžu sniegtās nepareizas informācijas un/vai sadarbības trūkuma dēļ;
- N. tā kā princips, ka ir aizliegta jebkāda diskriminācija dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkādu citu uzskatu, piederības pie nacionālas minoritātes, īpašuma, dzimšanas, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ, kā noteikts ES

Pamattiesību hartas 21. pantā, ir galvenā ES pilsonības izpausme; tā kā tam ir arī izšķirīga nozīme sekmīgā pārvietošanās brīvības izmantošanā, kā par to liecina lūgumraksti;

- O. tā kā pie minoritātēm piederošu personu tiesību ievērošana ir viena no ES pamatvērtībām, kas noteikta Līgumos; tā kā aptuveni 8 % ES pilsoņu ir piederīgi kādai nacionālajai minoritātei un aptuveni 10 % runā reģionālā vai minoritātes valodā; tā kā ir jāpastiprina efektīva minoritāšu aizsardzība;
- P. tā kā pilsoņu tiesību un demokrātisku iestāžu pastiprināšana ietver diskriminācijas un dzimumu nevienlīdzības apkarošanu saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem;
- Q. tā kā sieviešu nepietiekama pārstāvība ar lēmumu pieņemšanu saistītos amatos, jo īpaši politikas jomā un uzņēmumu valdes līmenī, kavē spēju attīstību un vājina sieviešu līdzdalību ES demokrātiskajā dzīvē;
- R. tā kā sieviešu līdzdalību un vadību politisko lēmumu pieņemšanā vēl joprojām ietekmē dažādi šķēršļi, piemēram, joprojām pastāvošie ar dzimumu saistītie stereotipi, kā arī nesenās ekonomikas krīzes sekas kopā ar tās negatīvo ietekmi uz dzimumu līdztiesības problēmām;
- S. tā kā visā ES joprojām pastāv būtiskas nepilnības ar dzimumu saistītas vardarbības un vardarbības ģimenē upuru aizsardzībā pārrobežu ģimenes strīdu gadījumos;
- T. tā kā diskriminācija, ar kuru saskaras sievietes visā ES, ir šķērslis līdztiesības panākšanai; tā kā sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas kā vēlētajas, kā arī vadošajās pozīcijās neatkarīgi no tā, vai tas būtu vēlētos amatos, civildienestā, akadēmiskajās aprindās, plašsaziņas līdzekļos vai privātajā sektorā; tā kā plaši izplatītā multiplā diskriminācija, ar kuru saskaras sievietes, un proporcionāli lielais to sieviešu skaits, kuras cieš no nabadzības un sociālās atstumtības, ir šķēršļi viņu pilsoņu tiesību pilnīgai īstenošanai;
- U. tā kā tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam, kas noteiktas LESD 20. un 227. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 44. pantā, ir viens no ES pilsonības pīlāriem, tās ir otras pazīstamākās ES pilsonības tiesības un tām jāveido saikne starp pilsoņiem un Eiropas iestādēm atklātā, demokrātiskā un pārredzamā procesā;
- V. tā kā ES pilsoņu pamattiesības varētu nodrošināt ar jaunu pieeju attiecībā uz ES Pamattiesību hartas 51. panta interpretāciju;
- W. tā kā Eiropas pilsoņi ir tieši pārstāvēti Eiropas Parlamentā un viņiem ir demokrātiskas tiesības kandidēt un balsot Eiropas vēlēšanās, arī tad, ja viņi dzīvo citā dalībvalstī; tā kā pārvietošanās brīvību izmantojušo Eiropas pilsoņu tiesības balsot Eiropas un vietējās vēlēšanās netiek vienādi veicinātas un sekmētas visās dalībvalstīs; tā kā vairākos lūgumrakstos ir norādīts uz administratīviem šķēršļiem un administratīvām vai cita rakstura nepilnībām attiecībā uz citā dalībvalstī dzīvojošu personu tiesībām balsot savas izcelsmes valsts nacionālajās vai reģionālajās vēlēšanās; tā kā daži pilsoņi tiek ierobežoti šo demokrātisko tiesību īstenošanā, piemēram, personas ar invaliditāti dalībvalstīs, kas ir ratificējušas ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, bet nav izpildījušas pienākumu reformēt savus vēlēšanu likumus, lai personas ar

invaliditāti varētu izmantot savas tiesības balsot;

- X. tā kā iedzīvotājiem ir tiesības kopā ar citiem ES pilsoņiem no visām dalībvalstīm organizēt vai atbalstīt Eiropas pilsoņu iniciatīvu, kam būtu jādod viņiem iespēja palīdzēt ES likumdošanas darba kārtības noteikšanā; tā kā Eiropas pilsoņu iniciatīva ir svarīgs tiešās demokrātijas instruments, kas ļauj iedzīvotājiem aktīvi iesaistīties Eiropas politikas virzienu un tiesību aktu veidošanā; tā kā šai iniciatīvai vajadzētu būt pārredzamai un efektīvai; tā kā šīs tiesības līdz šim nav pietiekami izmantotas;
- Y. tā kā Šengenas zonas izveide un Šengenas *acquis* integrēšana ES regulējumā ir būtiski veicinājusi pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā un ir viens no lielākajiem Eiropas integrācijas procesa sasniegumiem; tā kā Eiropas Savienības Padome savos 2011. gada 9. jūnija secinājumos Nr. 9166/3/11 un 9167/3/11 apstiprināja novērtēšanas procesa sekmīgo noslēgumu un Bulgārijas un Rumānijas tehnisko gatavību pievienoties Šengenas zonai;
- Z. tā kā drošība ir viens no jautājumiem, par ko ES pilsoņiem ir vislielākās bažas; tā kā ES būtu saviem pilsoņiem jārada sajūta, ka viņu brīvība tiek aizsargāta un drošība garantēta visā tās teritorijā, vienlaikus nodrošinot, ka tiek līdzvērtīgi ievērotas un aizsargātas viņu brīvības un tiesības; tā kā terorisms ir globāls drauds, kas ir efektīvi jārisina vietējā, valsts un ES līmenī, lai nodrošinātu Eiropas pilsoņu drošību;
- AA. tā kā saskaņā ar Komisijas veikto ietekmes novērtējumu (SEC(2011)1556), kas pievienots priekšlikumam, kura rezultātā ir pieņemta Padomes 2015. gada 20. aprīļa Direktīva (ES) 2015/637 par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs¹, gandrīz septiņi miljoni ES pilsoņu ceļo uz valstīm ārpus ES, kurās viņu pašu valstij nav savas vēstniecības vai konsulāta, vai dzīvo šādās valstīs; tā kā ir sagaidāms, ka nepārstāvēto ES pilsoņu skaits līdz 2020. gadam būs pieaudzis vismaz līdz desmit miljoniem; tā kā ES pilsoņiem, kuri dzīvo valstī ārpus ES, kurā viņu izcelsmes dalībvalstij nav pārstāvniecības, ir tiesības uz jebkuras citas dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem,
 - 1. ņem vērā Komisijas 2017. gada ziņojumu par ES pilsonību, kurā ietverts jaunu prioritāšu uzskaitījums sadalījumā pa darbības jomām turpmākajiem gadiem; atgādina, ka ES tiesību aktu pareiza piemērošana ir dalībvalstu un ES iestāžu kopīga atbildība; šajā sakarībā uzsver Komisijas izšķirošo lomu kā Līgumu izpildes uzraudzītājam, īstenojot LESD 258.–260. pantu; uzsver, ka ir vajadzīgas prioritātes, lai efektīvi reaģētu uz pilsoņu bažām, un precīzi definētas, konkrētas saistības un pasākumi nākamajiem trim gadiem; mudina Komisiju paātrināt tās ES tiesībaizsardzības politiku, izmantojot visus pieejamos instrumentus un mehānismus;
 - 2. norāda, ka tiesības iesniegt lūgumrakstu, tiesības vērsties ar lietām pie Eiropas ombuda un tiesības piekļūt dokumentiem un reģistriem ir būtisks un konkrēts ES pilsonības elements un palielina lēmumu pieņemšanas pārredzamību; tādēļ pauž vēlmi, lai šīs tiesības tiktu veicinātas un izceltas kā svarīgi elementi Komisijas ziņojumā par ES pilsonību un tiktu tajā pienācīgi atspoguļotas;
 - 3. uzsver to, ka tiesību iesniegt lūgumrakstu efektīvu izmantošanu ir sekmējusi

¹ OV L 106, 24.4.2015., 1. lpp.

lūgumrakstu apstrādes uzlabošana Eiropas Parlamentā un Lūgumrakstu komitejas portāla darbības sākšana 2014. gada nogalē, nodrošinot iespēju vienkāršā veidā iesniegt lūgumrakstus un tos efektīvāk apstrādāt, kā tas uzskatāmi parādīts attiecīgajos Lūgumrakstu komitejas gada ziņojumos; prasa nekavējoties pabeigt nākamo paredzēto projekta posmu īstenošanu, jo tas ļaus lūgumrakstu iesniedzējiem un atbalstītājiem interaktīvāk sekot līdzi lūgumraksta procedūrai;

4. uzsver, ka pilsonības tiesību sekmīgai īstenošanai ir nepieciešams, lai dalībvalstis ievērotu visas ES Pamattiesību hartā paredzētās tiesības un brīvības; uzsver to, ka demokrātiskas un iesaistošas pārvaldības pieņemšana, augstākais iespējamais pārredzamības līmenis un visu pilsoņu tieša iesaiste lēmumu pieņemšanas procesos galu galā nostiprina ES pilsonību; aicina dalībvalstis labāk informēt ES pilsoņus par viņu tiesībām un pienākumiem un sekmēt vienādu piekļuvi šīm tiesībām un to ievērošanu gan viņu izcelsmes valstī, gan citās dalībvalstīs; norāda uz dažu dalībvalstu izvēli neievērot ES Līgumu daļas, tā radot *de facto* atšķirības pilsoņu tiesībās;
5. pauž dziļu nožēlu, ka jau gandrīz desmit gadus nav gūti vērā ņemami panākumi ES mēroga diskriminācijas novēršanas direktīvas pieņemšanā; aicina visas ES iestādes un dalībvalstis atsākt attiecīgās sarunas kā vissvarīgāko prioritāti; ņem vērā Komisijas apņemšanos aktīvi atbalstīt šo sarunu noslēgšanu;
6. uzskata, ka būtu jāpalielina ES politikas efektivitāte diskriminācijas novēršanas jomā un jālikvidē atlikušie šķēršļi; iesaka Komisijai atjaunināt divas pirmās direktīvas diskriminācijas novēršanas jomā, proti, Padomes Direktīvu 2000/43/EK un Padomes Direktīvu 2000/78/EK, lai tās saskaņotu ar pašreizējo Līgumu redakciju un ES Pamattiesību hartu;
7. aicina pieņemt efektīvu tiesisko regulējumu un koordinācijas pasākumus ES un dalībvalstu līmenī, lai nodrošinātu augsta līmeņa sociālo aizsardzību un stabilitu, pienācīgi apmaksātu darbu; uzskata, ka šāda pieeja ir būtiska, lai stiprinātu pamattiesības un pamatbrīvības, kuras izriet no ES pilsonības;
8. uzsver, ka taupības pasākumi, kas pieņemti ES un dalībvalstu līmenī, ir saasinājuši ekonomisko un sociālo nevienlīdzību, tādējādi nopietni ierobežojot no ES pilsonības izrietošo pamattiesību un pamatbrīvību praktisko īstenošanu;
9. atgādina par saviem 2017. gada 14. septembrī pieņemtajiem grozījumiem¹ un Komisijas priekšlikumu saistībā ar visaptverošu direktīvu par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz produktu un pakalpojumu pieejamības prasībām (COM(2015)0615), ieskaitot dažādus pārvadājumu veidus; iesaka likumdevējiem pasteigties, lai pieņemtu Eiropas tiesību aktu par pieejamību; atzinīgi vērtē panākto iestāžu vienošanos par Marrākešas līguma piemērošanu ES autortiesību noteikumiem, uz ko Lūgumrakstu komiteja aicinājusi kopš 2011. gada, un atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis ātri ratificēt Marrākešas līgumu; aicina visas dalībvalstis ratificēt ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un parakstīt tās protokolu; atbalsta savstarpēji atzītas ES invaliditātes apliecības izmantošanas paplašināšanu, aptverot pēc iespējas daudz dalībvalstu; mudina dalībvalstis veicināt personu ar invaliditāti un funkcionēšanas ierobežojumiem mobilitāti Eiropas Savienībā; uzsver nepieciešamību uzlabot ES tīmekļa vietņu pieejamību personām ar invaliditāti;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0347.

10. aicina Komisiju aktīvāk rīkoties, lai apkarotu pret LGBTI vērstu diskrimināciju, un cīnīties pret homofobiju, nosakot konkrētus pasākumus, kas jāveic dalībvalstu un Eiropas līmenī; vienlaikus aicina ES iestādes rūpīgi uzraudzīt LGBTI tiesības un sekmēt LGBTI personu un viņu ģimenes locekļu pārrobežu tiesību atzīšanu ES;
11. atgādina, ka sieviešu un vīriešu līdztiesības principu iespējams īstenot tikai tad, ja visās ES politikas jomās tiek piemērota stratēģiska integrēta pieeja dzimumu līdztiesības nodrošināšanai, cita starpā īstenojot stratēģisko iesaisti dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam; aicina Komisiju veicināt seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumu pilnīgu pieejamību visās dalībvalstīs; aicina Komisiju veikt jēgpilnus pasākumus, lai izskaustu diskrimināciju un apkarotu diskriminējošus paziņojumus, kas tiek vērsti pret sievietēm ES un veicina dzimumu stereotipus; atgādina par nepieciešamību visā Eiropā ieguldīt pilsoniskumā un pilsoniskā izglītībā, un izglītošanā par dzimumu līdztiesību; pievērš uzmanību dzimumu atšķirībām algu un pensiju jomā ES, kuras miljoniem sieviešu mazina patiesas ekonomiskas neatkarības iespēju; uzsver jauniešu, jo īpaši sieviešu un meiteņu, politiskās līdzdalības nozīmību, un prasa Komisijai un dalībvalstīm darīt vairāk, lai veicinātu viņu līdzdalību;
12. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par to, lai ES parakstītu Stambulas konvenciju un noslēgtu savu pievienošanās procesu; tomēr pauž nožēlu par to, ka aprobežošanās ar divām jomām, t. i., jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un patvērumu un nerezpatriēšanu, rada juridisku neskaidrību attiecībā uz ES pievienošanās darbības jomu; mudina dalībvalstis paātrināt sarunas par Stambulas konvencijas ratifikāciju un īstenošanu; aicina tās dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, ātri ratificēt šo konvenciju, un aicina Komisiju ierosināt direktīvu par vardarbības pret sievietēm apkarošanu; atzinīgi vērtē Komisijas iesniegto paketi par ģimenes un darba dzīves saskaņošanu, un aicina visas iestādes pēc iespējas ātrāk īstenot šos pasākumus; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt sieviešu nonākšanu un pārstāvību vadošos amatos un veikt konkrētus pasākumus, lai risinātu to neaizsargāto iedzīvotāju vajadzības, kuri saskaras ar interseksionālu multiplu diskrimināciju, lai šādi iedzīvotāji varētu izmantot savas pilsonības tiesības, piemēram, īstenojot atbilstīgas stratēģijas; aicina Padomi pastiprināt centienus atsākt darbu pie direktīvas par sieviešu pārstāvību valdēs; atkārtoti apstiprina aicinājumu Komisijai paziņojuma veidā pieņemt „Stratēģisko iesaisti dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam”;
13. atgādina, ka tradicionālās minoritātes jau gadsimtiem ilgi ir dzīvojušas Eiropā līdzās vairākuma kultūrām; uzsver, ka ES iestādēm ir aktīvāk jāveicina minoritāšu aizsardzība, piemēram, sekmējot izpratnes veidošanas sanāksmes, seminārus un rezolūcijas, kā arī jāveic konkrēti administratīvi pasākumi ES iestādēs; uzskata, ka ES vajadzētu noteikt augstus standartus minoritāšu aizsardzībā, sākot ar standartiem, kas kodificēti starptautisko tiesību instrumentos, piemēram, Eiropas Padomes instrumentos, un ka šos standartus vajadzētu stingri iestrādāt tiesiskajā regulējumā, visā ES garantējot demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesības; mudina dalībvalstis bez turpmākas kavēšanās pilnībā ratificēt Pamatkonvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu un godprātīgi īstenot Līgumus; turklāt atgādina, ka ir jāīsteno principi, kas izstrādāti Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) satvarā; pauž nožēlu par jebkādu retoriku, ar ko tiek kūdīts uz diskrimināciju valstspiederības dēļ; mudina valstu valdības rast ilgtspējīgus risinājumus un veicināt valodu daudzveidības kultūru visās dalībvalstīs un ES kopumā, aptverot vairāk nekā tikai ES oficiālās valodas, jo Līgumos un ES Pamattiesību hartā ir atsauces uz nacionālo minoritāšu aizsardzību un diskrimināciju valodas dēļ;

14. pauž dziļas bažas par to, ka daudzi romi Eiropā cieš no diskriminējošas dzimšanas reģistrācijas, tāpēc viņiem nav personu apliecinošu dokumentu, ir liegta piekļuve būtiskiem pamatpakalpojumiem savās dzīvesvietas valstīs un līdz ar to viņiem tiek liegts izmantot jebkādas savas tiesības Eiropas Savienībā; aicina dalībvalstis šajā saistībā nekavējoties veikt koriģējošus pasākumus, lai nodrošinātu viņiem iespējas izmantot savas pamata cilvēktiesības un visas tiesības, ko nodrošina ES pilsonība; aicina Komisiju novērtēt un uzraudzīt situāciju dalībvalstīs un aizsākt tādu personu identifikāciju un aizsardzību, kam nav atzītas pilsonības un piekļuves personu apliecinošiem dokumentiem;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt konkrētus pasākumus nolūkā likvidēt šķēršļus pārvietošanās brīvībai saskaņā ar Parlamenta 2017. gada 15. marta rezolūciju par šķēršļiem ES pilsoņu brīvībai pārvietoties un strādāt iekšējā tirgū¹ un 2016. gada 28. aprīļa rezolūciju par bērna interešu aizsardzību Eiropas Savienībā, pamatojoties uz Eiropas Parlamentam adresētajiem lūgumrakstiem²;
16. aicina Komisiju regulāri uzraudzīt Direktīvas 2004/38/EK piemērošanu dalībvalstīs un veikt atbilstošus pasākumus, lai novērstu iespējamus šķēršļus pārvietošanās brīvībai; atzinīgi vērtē e-mācību rīku par Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties, kas palīdz vietējām iestādēm labāk izprast tiesības un pienākumus, kas saistīti ar brīvu pārvietošanos;
17. pieņem zināšanai Komisijas centienus izveidot dažādas informācijas un palīdzības sniegšanas vietnes jautājumos par ES un tiesībām, ko tā nodrošina saviem pilsoņiem, piemēram, tīklu *Europe Direct*, portālu „Tava Eiropa” un e-tiesiskuma portālu, un uzlabot to pieejamību, lai labāk informētu personas, kas īsteno savas ES pilsoņu tiesības; pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu par vienotu digitālo vārteju, ar ko iedzīvotāji varētu tiešsaistē viegli piekļūt informācijai, palīdzībai un problēmu risināšanas pakalpojumiem attiecībā uz tiesību īstenošanu vienotajā tirgū;
18. aicina Komisiju pastiprināt *SOLVIT* tīklu, uzlabojot mijiedarbību starp tā dienestiem un valstu centriem, lai labāk sekotu līdzi neatrisinātiem un atkārtotiem gadījumiem un nodrošinātu ciešāku koordināciju starp dažādiem ES tiesiskās aizsardzības instrumentiem, piemēram, *EU Pilot* un *CHAP*; vienlaikus aicina dalībvalstis popularizēt ES iedzīvotāju starpā *SOLVIT* tīklu un tā pakalpojumus, kā arī citus tiesiskās aizsardzības un pilsoņu līdzdalības mehānismus gan ES līmenī (piemēram, Parlamenta Lūgumrakstu komiteja, Eiropas ombuds un Eiropas pilsoņu iniciatīva), gan dalībvalstu līmenī (piemēram, reģionālais vai vietējais tiesībsargs, lūgumrakstu komitejas un iedzīvotāju likumdošanas iniciatīvas);
19. atbalsta Komisijas 2017. gada ziņojumā par ES pilsonību pausto apņemšanos organizēt ES mēroga informācijas un izpratnes veidošanas kampaņu par ES pilsoņu tiesībām, lai tādējādi palīdzētu viņiem labāk izprast savas tiesības; norāda, ka iedzīvotājiem vajadzētu būt piekļuvei visai informācijai, kas vajadzīga, lai patiesi stiprinātu Eiropas pilsonību, un ka šāda informācija būtu jāsniedz skaidrā un saprotamā veidā, lai viņi varētu pieņemt uz informāciju pamatotus lēmumus par savu Līgumā paredzēto un ES Pamattiesību hartā garantēto tiesību izmantošanu; kā piemērotāko instrumentu šajā saistībā iesaka veicināt pārredzamību un proaktīvu konsulāro atbalstu, kā arī pienācīgi

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0083.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0142.

- publiskot nepieciešamo informāciju, lai atvieglotu jaunatnācēju apmešanos uz dzīvi;
20. atgādina, ka piekļuve veselības aprūpes pakalpojumiem, sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija un profesionālo kvalifikāciju atzīšana citās dalībvalstīs ir jomas, kurās ES pilsoņi bieži saskaras ar grūtībām, un prasa Komisijai enerģiski nodrošināt tiesību aktu izpildi, lai labotu šādas situācijas;
 21. pauž bažas par iedzīvotāju arvien pieaugošo politisko atsvešinātību; uzsver, ka par prioritāti jānosaka cīņa pret ksenofobiju, rasismu, diskrimināciju un naida runu;
 22. atzīst, ka vēlētāju aktivitātes palielināšana Eiropas vēlēšanās ir ES un dalībvalstu kopīga atbildība; mudina dalībvalstis veicināt demokrātisko līdzdalību, labāk informējot pilsoņus par viņu tiesībām kandidēt un balsot vietējās un Eiropas vēlēšanās, izmantojot dažādus kanālus un saprotamu valodu, kā arī novēršot visus šķēršļus viņu līdzdalībai, piemēram, diskrimināciju ekonomisku, sociālu un valodas iemeslu dēļ, negodīgu praksi vai korupciju; mudina dalībvalstis novērst ar piekļuvi saistītos šķēršļus iedzīvotājiem ar invaliditāti un atvieglot balsošanu visās vēlēšanās saviem pilsoņiem, kuri dzīvo, strādā vai studē ārpus savas ierastās balsošanas vietas, piemēram, izmantojot elektroniskās identifikācijas un balsošanas risinājumus;
 23. uzskata, ka Vēlēšanu akta reforma varētu būt iespēja Savienībai kļūt demokrātiskākai; uzsver, ka tūkstošiem eiropiešu domā līdzīgi; atgādina, ka nepieciešams sekmēt līdzdalību Eiropas vēlēšanās, palielinot politisko partiju redzamību Eiropas līmenī, un ka Eiropas Parlamenta vēlēšanu Eiropas dimensijas pastiprināšana ir ES un tās dalībvalstu kopīga atbildība; mudina Padomi iepriekšminētā akta pārskatīšanā paredzēt tādu sarakstu ieviešanu, kuri atbilst integrētai pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai un ir dzimumlīdzsvaroti; pieprasa Komisijai reaģēt uz sūdzībām saistībā ar tiesību balsot Eiropas Parlamenta un pašvaldību vēlēšanās īstenošanu, izstrādāt konkrētu rīcības plānu elektroniskās balsošanas ieviešanai Eiropas Parlamenta vēlēšanās, sākot ar agrāko reāli iespējamo datumu, un padarīt minēto sistēmu plaši pieejamu visiem ES iedzīvotājiem; mudina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai veicinātu to, ka personas, kurām nav nekādas valsts valstspiederības un kuras pastāvīgi uzturas kādā ES dalībvalstī, iegūtu uzņemošās valsts pilsonību, lai varētu izmantot visas ES pilsonības sniegtās tiesības; uzskata, ka ES pilsoņiem, kas pārceļas uz citu ES dalībvalsti un tur dzīvo, vajadzētu būt iespējai izmantot tiesības balsot savas izcelsmes valsts rīkotajās valsts līmeņa vēlēšanās; aicina dalībvalstis, kas liedz vēlēšanu tiesības tiem saviem valstspiederīgajiem, kuri ir izvēlējušies dzīvot citā dalībvalstī ilgāku laika posmu, atvieglot noteikumus, lai viņi varētu saglabāt tiesības balsot valsts vēlēšanās; mudina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai personas ar invaliditāti varētu bez jebkādas diskriminācijas pilnībā izmantot savas tiesības balsot; atbalsta iespēju ieviest Eiropas identitātes karti papildus valstu identifikācijas dokumentiem;
 24. ņem vērā Komisijas jaunāko paziņojumu (COM(2017)0482) par Eiropas pilsoņu iniciatīvu, kurā iekļauts priekšlikums pārskatīt 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 211/2011 nolūkā uzlabot tās darbību; pauž cerību, ka šīs regulas pārskatīšanas rezultātā tiks iegūts pārskatāmāks, efektīvāks un lietotājam draudzīgāks EPI instruments, vienlaikus nodrošinot pilsoņu demokrātisku un plašāku līdzdalību Eiropas debatēs un darba kārtības noteikšanā; uzsver nozīmīgo leģislatīvo lomu, ko uzņemsies Parlaments, un to, cik svarīga ir laba sadarbība ar Komisiju regulas pārskatīšanā; aicina Komisiju iekļaut noteikumus, kuru mērķis ir pārskatīt EPI juridiskās pieņemamības nosacījumus, reģistrācijas prasības un pārbaudes procedūras;

25. uzskata, ka Eiropas pilsonības interesēs Komisijai ir jārikojas, lai stiprinātu Eiropas kultūras dimensiju; mudina no programmas „Eiropa pilsoņiem” finansēt inovatīvākus projektus, kam varētu būt sistēmiska ietekme; ierosina izveidot programmu „Iepazīt Eiropu”, kas darbotos līdztekus programmai “Eiropa pilsoņiem” un papildinātu to;
26. ar mērķi stiprināt Savienības pilsonību un tās īstenošanu ierosina, ka Komisijai būtu jāmudina vietējās pašvaldības izraudzīties pārstāvjus, kuri atbildētu par Eiropas lietām, jo tieši šis līmenis ir vistuvākais iedzīvotājiem;
27. iesaka Komisijai ieviest ienākošo reģistru visās savās galvenajās mītnēs, tostarp pārstāvniecību birojās dalībvalstīs, lai pilsoņi varētu ar pienācīgām garantijām vērsties jebkurā ES iestādē rakstveidā vai klātienē;
28. iesaka Komisijai sadarbībā ar universālo pasta pakalpojumu sniedzējiem ieviest ziņojumu sistēmu ar apliecinājumu par to saturu, datumu un nosūtītāju, lai pilsoņi varētu ar pienācīgām garantijām vērsties pie Eiropas iestādēm attālināti rakstveidā;
29. pauž pārliecību, ka pamattiesības uz vārda un informācijas brīvību, kas noteiktas ES Pamattiesību hartas 11. pantā, neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi un piekļuve viedokļu daudzveidībai sabiedrībā un plašsaziņas līdzekļos ir veselīgas demokrātijas neatņemami elementi un līdz ar to konstitucionāls pamats dalībai ES, kā noteikts LES 2. un 6. pantā; uzsver, ka ir nepieciešama skaidri definēta ES politika, lai apkarotu pret Eiropu vērstas propagandas un nepatiesas informācijas izplatīšanu un veicinātu sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu neatkarību no valdībām; ierosina, ka sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem visās dalībvalstīs ir jāparedz laika minimums, kas atvēlams ar ES lietām saistītam saturam; ierosina, ka ES iestādēm būtu jāturpina veidot Eiropas televīzijas kanāli, kas pārraidītu visās dalībvalstīs un visās ES oficiālajās valodās, un jāturpina jau no agrīna vecuma izglītot iedzīvotājus plašsaziņas līdzekļu lietotprasmē; atbalsta preses un multimediju ražojumu izplatīšanu visās ES oficiālajās valodās; uzsver, ka šajā saistībā nepieciešams vēl vairāk veicināt Eiropas žurnālistu izpratni;
30. pauž pārliecību, ka valodu daudzveidība un pārredzamība ir svarīgi instrumenti iedzīvotāju tuvināšanai ES un viņu iesaistīšanai tās darbībās; norāda, ka uz piekļuvi dokumentiem attiecas 30 % no Eiropas ombuda pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām 2016. gadā, un tādēļ iesaka veicināt tiesības piekļūt dokumentiem un pēc iespējas vairāk dokumentu tulkot visās ES oficiālajās valodās; atbalsta dialoga ar iedzīvotājiem pastiprināšanu un sabiedrisko diskusiju veicināšanu, lai uzlabotu iedzīvotāju izpratni par ES ietekmi viņu ikdienas dzīvē un ļautu viņiem piedalīties viedokļu apmaiņā, izmantojot mērķauditorijai paredzētu laiku televīzijas programmās; prasa pieņemt horizontālu direktīvu par trauksmes celšanu, kurā būtu noteikti atbilstīgi kanāli un procedūras ziņošanai par gadījumiem;
31. atbalsta publisko pakalpojumu sniegšanas kultūras veicināšanu ES un valstu iestādēs un uzskata, ka ES būtu jārāda piemērs, ievērojot augstākos administratīvos un pārredzamības standartus saskaņā ar ES Pamattiesību hartas 41. pantu; ierosina vietējos ES birojās dalībvalstīs pārveidot par vienas pieturas aģentūrām, kas sniedz visaptverošus pakalpojumus ES iedzīvotājiem, lai samazinātu birokrātiju un šķēršļus attiecībā uz ES pilsonības tiesību izmantošanu; uzsver, ka ir svarīgi īstenot principa „tikai vienreiz” projektu, kas mazina nevajadzīgu slogu Eiropas uzņēmumiem, kuriem, veicot pārrobežu darbību, tiek vairākkārt pieprasīts iesniegt vienus un tos pašus datus un dokumentus;

32. uzsver, ka pieejamai izglītībai ir būtiska nozīme nākamo ES pilsoņu informēšanā par viņu tiesībām; uzsver, ka ir svarīgi ar programmu „Erasmus+” veicināt tādu tālāk nododamu prasmju attīstīšanu, kuras veicina starpkultūru sapratni un aktīvu dalību daudzveidīgās sabiedrībās; mudina dalībvalstis savās skolu programmās vairāk uzmanības pievērst pilsoniskajai izglītībai, jo īpaši koncentrējoties uz ES pilsonību un arī ES jautājumiem, un attiecīgi pielāgot skolotāju apmācību; atgādina par nepieciešamību palīdzēt skolotājiem un izglītības jomas darbiniekiem integrēt informāciju par ES tiesībām un pilsonību viņu sniegtajā apmācībā; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību arī turpmāk veicināt un attīstīt tiešsaistes platformas, lai izglītības speciālisti varētu piekļūt inovatīviem daudzvalodu mācību materiāliem, kas viņiem palīdz iedvesmot un motivēt studentus, mācoties par ES; mudina Komisiju uzsākt stratēģiju „Izglītība Eiropas pilsonībai”, tajā iekļaujot priekšlikumu par vadlīnijām mācību programmas izstrādei, kura varētu ietvert skolu vizītes ES iestādēs;
33. atgādina, ka saskaņā ar spēkā esošajiem ES tiesību aktiem dalībvalsts izstāšanās no Savienības nozīmē Eiropas pilsonības zaudēšanu tās pilsoņiem; pauž nožēlu par to, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES būs pirmais gadījums ES vēsturē, kad iedzīvotājiem tiks atņemtas tiesības, ko tiem piešķīruši ES Līgumi; uzsver, ka ir paredzams — šis tiesību zaudējums būtiski ietekmēs viņu ikdienas dzīvi; uzsver, ka jebkādas vienošanās pamatā jābūt vienlīdzības, simetrijas, taisnīgas attieksmes, savstarpības un nediskriminācijas principam, kā arī pilnībā jāievēro ES tiesību aktu integritāte, arī ES Pamattiesību harta un tās izpildes regulējums; mudina abas sarunu puses prioritāti piešķirt visiem skartajiem iedzīvotājiem un garantēt viņu tiesības; aicina sarunu puses pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās pēc iespējas plašākā mērā saglabāt visas atvasinātās sociālās, ekonomiskās un ģimenes tiesības un jo īpaši veselības aprūpes tiesības;
34. ierosina noteikt 9. maiju par Eiropas oficiālo svētku dienu, lai stiprinātu Eiropas iedzīvotāju apziņu par piederību Eiropas valstu saimei;
35. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka to valsts tiesību akti ir pietiekami skaidri un sīki izstrādāti, lai garantētu, ka tiek ievērotas pilsoņu un viņu ģimeņu tiesības brīvi pārvietoties, turpināt darbu pie kompetento valsts iestāžu pienācīgas apmācības šajā sakarībā, precīzā veidā izplatīt pareizu informāciju ieinteresētajām personām un veicināt labu sadarbību un ātru informācijas apmaiņu ar citu valstu iestādēm, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu apdrošināšanu un vecuma pensijām; aicina uz labāku sadarbību starp uzņemošajām dalībvalstīm un attiecīgajiem konsulātiem, kas nodrošinātu pienācīgu palīdzības tīklu un taisnīgu attieksmi pārrobežu gadījumos, jo īpaši saistībā ar bērnu aizgādību; mudina Komisiju iesniegt tiesību akta priekšlikumu par adopcijas nolēmumu pārrobežu atzīšanu;
36. aicina Eiropas Savienības Padomi un Eiropadomi ļaut visām valstīm, kas izpilda nepieciešamos tehniskos kritērijus, kļūt par Šengenas zonas dalībniecēm, tādējādi dodot iespēju visiem ES pilsoņiem izmantot pārvietošanās brīvību bez aizkavēšanas robežpārbaudēs;
37. atgādina, ka ES tiesību aktiem par drošību ir jābūt atjauninātiem, iedarbīgiem un efektīviem drošības apdraudējuma novēršanā, konstatēšanā un reaģēšanā uz to; aicina steidzami īstenot Eiropas Drošības programmu, labāk īstenot ES pašreizējos juridiskos instrumentus šajā jomā un panākt efektīvāku informācijas apmaiņu un koordināciju starp dalībvalstīm un ar ES aģentūrām; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas stiprināt

dalībvalstu sadarbību drošības jomā; uzsver, cik svarīgi ir cīņā pret terorismu pilnībā ievērot pamattiesības; uzsver, ka ES iekšējās un ārējās darbības saskaņošana drošības jomā ir būtiski svarīga ES pilsoņu efektīvai aizsardzībai;

38. aicina ES iestādes un dalībvalstis pastiprināt centienus izveidot efektīvu un patiesu drošības savienību, kas pievēršas visām terorisma draudu dimensijām;
39. uzskata, ka deradikalizācija un radikalizācijas novēršana ir absolūta ES prioritāte, un stingri iesaka pastiprināt īpašās starpnozarju programmas, kas vērstas uz izglītību, brīvprātīgajām un kultūras aktivitātēm un jauniešu darbu, kā arī deradikalizācijas programmas iestādēs, vietējās kopienās, pilsoniskajā sabiedrībā, reliģiskajās kopienās un reģionālās pārvaldes iestādēs; uzskata, ka visaptveroša politika šajā jomā būtu jāpapildina ar ilgtermiņa proaktīviem deradikalizācijas procesiem tiesu jomā; uzsver, ka ir jāizstrādā sociālās iekļaušanas stratēģijas un diskriminācijas apkarošanas politika; aicina dalībvalstis radikalizācijas problēmu risināt holistiski un izmantot pēc Komisijas iniciatīvas izveidotā Radikalizācijas izpratnes tīkla īpašās zināšanas; uzsver, ka radikalizācijas novēršanu var sekmēt arī ar darbībām, ko finansē no ES programmām, piemēram, Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, „Apvārsnis 2020”, vai „Eiropa pilsoņiem”;
40. aicina pilnībā un efektīvi īstenot Direktīvu (ES) 2015/637, lai nodrošinātu ES pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, kurās dalībvalstis nav pārstāvētas;
41. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu par jaunu, drošāku formātu ES pagaidu ceļošanas dokumentam nepārstāvētajiem ES pilsoņiem ārpus ES, kuru pase ir nozagta, pazudusi, iznīcināta vai uz laiku nav pieejama, lai nodrošinātu, ka viņi var droši atgriezties mājās;
42. uzsver, ka noziegumu un terorisma upuriem ir visā ES bez diskriminācijas jāgarantē pienācīgs tiesību līmenis un pret viņiem ir jāizturas ar cieņu un jāsniedz pienācīgs atbalsts saskaņā ar viņu individuālajām vajadzībām un viņu ģimeņu vajadzībām; uzsver, ka aizvien lielāks skaits Eiropas pilsoņu ir cietuši no teroristu uzbrukumiem valstī, kas nav viņu valsts, un tāpēc steidzami aicina dalībvalstīs izveidot protokolus, lai teroristu uzbrukuma gadījumā palīdzētu citu valstu eiropiešiem saskaņā ar Direktīvu (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu; uzsver, ka ir nepieciešama īpaša direktīva par terorismā cietušo aizsardzību;
43. pauž nožēlu par pārobežu šķēršļiem pilsoniskos vai sociālos jautājumos, piemēram, ģimenes tiesību vai pensiju jautājumos, kas neļauj daudziem iedzīvotājiem pilnībā izmantot ES pilsonības sniegtās iespējas;
44. pauž nožēlu par to, ka vecākiem un bērniem atšķiršanas vai šķiršanās gadījumā pieejamās tiesiskās aizsardzības iespējas nav vienādas visās dalībvalstīs, tāpēc simtiem vecāku Eiropā ir vērsušies pie Lūgumrakstu komiteju, lai mudinātu to rīkoties aktīvāk, neraugoties uz tās ļoti ierobežoto kompetenci šajā jomā;
45. prasa pastiprināt dalībvalstu sadarbību, lai nodrošinātu ar dzimumu saistītas vardarbības upuru aizsardzību, un prasa, lai pārobežu ģimenes strīdu gadījumos tiktu ievērotas bērna intereses;
46. atzinīgi vērtē gados jauniem Eiropas iedzīvotājiem paredzētā ES solidaritātes korpusa

darbības sākšanu un prasa šai iniciatīvai piešķirt pienācīgu finansējumu, lai kvalitatīvas darbvietas netiktu aizstātas ar neatalgotu brīvprātīgo darbu;

47. aicina dalībvalstis īstenot saskaņošanas un sadarbības pasākumus, lai efektīvi risinātu jautājumus par nodokļu dubultu uzlikšanu un diskrimināciju nodokļu jomā pārrobežu kontekstā, un labāk ņemt vērā darba ņēmēju pārrobežu mobilitātes reālās izpausmes; uzskata, ka nodokļu dubultās uzlikšanas jautājumiem patlaban netiek pievērsta pietiekama uzmanība, ciktāl tie risināti spēkā esošajās divpusējās nodokļu konvencijās vai dalībvalstīm veicot vienaspusēju darbību, un attiecībā uz tiem nepieciešama saskaņota un savlaicīga rīcība ES līmenī;
48. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī Eiropas ombudam un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.